

WIFPOIN.(...)

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2301 z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem farmaceutycznym” i art. 105, w związku z art. 104 § 1 i 2 oraz art. 107 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”,

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny umarza w całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek przedsiębiorcy: (...) Sp. j. z siedzibą w miejscowości: (...), nr KRS: (...) z dnia (...) r. (data wpływu do WIF w Poznaniu: (...) r.) o udzielenie zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego w (...) ((...)), gmina (...) przy ul. (...).

U Z A S A D N I E N I E

Przed Wielkopolskim Wojewódzkim Inspektorem Farmaceutycznym prowadzone było postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek przedsiębiorcy: (...) Sp. j. z siedzibą w miejscowości: (...), nr KRS: (...) w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego w miejscowości: (...) ((...)), gmina (...) przy ul. (...).

Postanowieniem z dnia (...) 2022 r. organ wojewódzki zawiesił z urzędu ww. postępowanie do czasu ostatecznego zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia przedsiębiorcy: (...) Sp. j. z siedzibą w (...) (wcześniej (...) Sp. j. z siedzibą w (...)), nr KRS: (...), zezwolenia nr (...) udzielonego w dniu (...) r. przez WWIF na prowadzenie apteki ogólnodostępnej pod nazwą „(...)” w (...) (kod pocztowy: (...)), gmina: (...), ul. (...).

Wskazane wyżej rozstrzygnięcie w sprawie cofnięcia zezwolenia zostało zaskarżone przez spółkę do Głównego Inspektora Farmaceutycznego. W dniu (...) 2023 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w Poznaniu wpłynęła decyzja Głównego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2023 r. (znak sprawy: (...)) uchylająca zaskarżoną decyzję w całości i umarzająca postępowanie pierwszej instancji.

W związku z ustaniem przyczyn uzasadniających zawieszenie postępowania prowadzonego pod sygnaturą (...), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny postanowił podjąć z urzędu w dniu (...) 2023 r. postępowanie administracyjne w sprawie zainicjowanej wnioskiem przedsiębiorcy: (...) Sp. j. z siedzibą w miejscowości: (...), nr KRS: (...) z dnia (...) r. (data wpływu do WIF w Poznaniu: (...) r.) o udzielenie zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego w (...) ((...)), gmina (...) przy ul. (...).

Pismem z dnia (...) 2023 r. tut. Organ wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień, czy spółka (...) Sp. j. posiada nadal tytuł prawny do pomieszczeń położonych w miejscowości (...) ((...)), gmina (...) przy ul. (...), albowiem Organ z urzędu posiada informację, że w ww. lokalu prowadzony jest obecnie punkt apteczny, a tytuł prawny do pomieszczeń posiada Pani (...), prowadząca punkt apteczny w ramach indywidualnej działalności gospodarczej.

W dniu (...) 2023 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny wyznaczył nowy termin załatwienia przedmiotowej sprawy do dnia (...) 2024 r.

Z uwagi na brak odpowiedzi Przedsiębiorcy, Organ wojewódzki w dniu (...) 2023 r. poinformował o planowanych oględzinach lokalu zlokalizowanego przy ul. (...) w (...), celem ustalenia faktów, które mają znaczenie dla sprawy.

W odpowiedzi na wyżej wskazane wezwanie, Pani (...) pismem z dnia (...) 2023 r. przesłanym za pośrednictwem platformy ePUAP do tut. urzędu wycofała wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego w miejscowości (...) przy ul. (...).

W związku powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny poinformował Stronę, że oględziny lokalu przeznaczonego na punkt apteczny w miejscowości: (...) ((...)), gmina (...) przy ul. (...), zaplanowane na dzień (...) 2023 r. na godz. 10.00 nie odbędą się.

Następnie pismem z dnia (...) 2023 r. zawiadomiono Stronę o zamiarze zakończenia ww. postępowania oraz pouczone o przysługujących jej prawach.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Organ wojewódzki zważył, co następuje:

Podstawę rozstrzygnięcia przyjętą przez organ I instancji w rozpatrywanej sprawie o umorzeniu postępowania stanowi art. 105 § 1 Kpa. Zgodnie z tym przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Umorzenie postępowania zamyka drogę do konkretyzacji praw lub obowiązków stron i kończy bieg postępowania w określonej instancji administracyjnej, stanowiąc załatwienie sprawy "w inny sposób" w rozumieniu art. 104 § 1 Kpa. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia. W orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie nie budzi wątpliwości, iż bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce w sytuacji, gdy istnieją okoliczności czyniące wydanie decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do jej istoty prawnie niemożliwym z uwagi na brak przedmiotu postępowania. Umorzenie postępowania nie jest zależne ani od woli organu administracji, ani tym bardziej pozostawione do uznania organu - organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ogólnie przyjętą linią orzecznictwa sądowo - administracyjnego postępowanie może być bezprzedmiotowe z przyczyn prawnych - gdy okaże się, że nie ma normy prawnej udzielającej organowi administracji publicznej kompetencji

do wydania decyzji administracyjnej, lub z przyczyn faktycznych – gdy okaże się, że nie ma okoliczności faktycznych uzasadniających według hipotezy normy prawnej kompetencję organu administracji publicznej do wydania decyzji administracyjnej. Wówczas to jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne, pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne. Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdza brak podstaw prawnych i faktycznych do rozstrzygnięcia merytorycznego sprawy. Pogląd ten znajduje odzwierciedlenie m. in. w wyroku NSA z dnia 18 czerwca 2005 r. SA/Łd 2424/94, ONSA 1996, nr 2, poz. 80.

Zauważyć należy, że postępowanie administracyjne prowadzone w związku z żądaniem udzielenia zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego jest postępowaniem wnioskowym, zatem jego wszczęcie musiało być zainicjowane stosownym wnioskiem. W niniejszej sprawie przedsiębiorca (...) Sp. j. z siedzibą w miejscowości: (...), nr KRS: (...) w pierwszej kolejności pismem z dnia (...) r. wystąpił do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego o udzielenie zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego zlokalizowanego w (...) ((...)), gmina (...) przy ul. (...). Postanowieniem z dnia (...) 2022 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie zainicjowanej ww. wnioskiem do czasu ostatecznego zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia przedsiębiorcy: (...) Sp. j. z siedzibą w (...) (wcześniej (...) Sp. j. z siedzibą w (...), nr KRS: (...), zezwolenia nr (...) udzielonego w dniu (...) r. przez WWIF przedsiębiorcy na prowadzenie apteki ogólnodostępnej pod nazwą „(...)” w (...) (kod pocztowy: (...)), gmina: (...), ul. (...). Wskazane wyżej rozstrzygnięcie w sprawie cofnięcia zezwolenia zostało zaskarżone przez spółkę do Głównego Inspektora Farmaceutycznego, który uchylił zaskarżoną decyzję w przedmiocie cofnięcia rzeczzonego zezwolenia oraz umorzył postępowanie pierwszej instancji.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny podjął z urzędu w dniu (...) 2023 r. postępowanie administracyjne w sprawie zainicjowanej wnioskiem przedsiębiorcy o udzielenie zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego w (...) ((...)), gmina (...) przy ul. (...), niemniej jednak w toku postępowania wnioskodawca pismem z dnia (...) 2023 r. wycofał wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego w miejscowości (...) przy ul. (...).

Uwzględniając ogólnie przyjętą linię orzecznictwa sądowno-administracyjnego przyjmując należy, że wszczęcie postępowania w rozpatrywanej sprawie oparte było i jest na zasadzie skargowości. Refleksem zasady skargowości jest z kolei zasada dyspozycyjności postępowania administracyjnego, której istota zapewnia stronie rozporządzanie sprawą administracyjną do czasu zakończenia postępowania. Zasada dyspozycyjności postępowania administracyjnego, zwłaszcza na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, podlega pewnym ograniczeniom. Dowodem istnienia takich ograniczeń jest art. 105 § 2 kpa, zgodnie z którym organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. Podkreślić jednak należy, że nie mieści się w dyspozycji przepisu art. 105 § 2 kpa sytuacja, w której postępowanie było wszczęte wyłącznie na wniosek strony, w postępowaniu występuje wyłącznie wnioskodawca i wnioskodawca ten

składa wyraźne oświadczenie o wycofaniu wniosku, a organ decyduje o kontynuowaniu postępowania z uwagi na ważny interes społeczny.

Na uwagę w tym miejscu zasługuje, że na skutek wycofania wniosku przestaje istnieć zasadniczy element sprawy administracyjnej, a organ prowadzący postępowanie, pozbawiony wniosku strony nie może orzekać w sposób merytoryczny o tak wycofanym żądaniu. W przeciwnym razie zaistniałby przypadek, gdzie dalsze prowadzenie postępowania byłoby działaniem z urzędu, które w postępowaniach określanych jako wnioskowe, jest wyraźnie sprzeczne z art. 61 § 2 Kpa. Cofnięcie wniosku powoduje powstanie obiektywnej okoliczności bezprzedmiotowości postępowania. Za takim rozumieniem art. 105 § 1 Kpa wypowiedział się m. in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 9 marca 2012 r., sygn. akt: I OSK 394/11.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego *„Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części”*. Umorzenie postępowania nie jest zależne ani od woli organu administracji, ani tym bardziej pozostawione do uznania organu - organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia jego bezprzedmiotowości. Analiza materiału dowodowego wykazała, że nie ma podstaw do dalszego procedowania w sprawie, a co za tym idzie zasadne jest orzeczenie o umorzeniu postępowania administracyjnego.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego, za moim pośrednictwem (61-285 Poznań, ul Szwajcarska 5), w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia.

W myśl art. 127a kpa: § 1. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. § 2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

- 1) (...) (ZPO)
(...)
(...)
ul. (...)
(...)
(...) Sp.J).
- 2) ad acta